

Ζάυνυδος.

19αΐ.

Δε' Βιβλῆ: Μυρασιάνης

(Μυρ. Χρον. 3, σ. 206)

Κατά τὴν Δε' Βιβλῆν

Τῇ 21 Μαρτίου τοῦ 1800 συμμαχοῦν δὴ ἡ περὶ πολυλυσὶς ὑπαρ-
 γως τῆς ἑλληνικῆς Συνοδείας, καθ' ἣν αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι ἐμυχθον
 τὰ ἀποθεταῖα τῶν πρώτων ἑλληνικῆς Πολυλυσίας. Αἱ ἑλληνισα-
 ναὶ ἀρχαὶ ἐσκέφθησαν περὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ὑπὲρ τῆς ὁ-
 ποίας ἐργαζομένη μετὰ γήραος ὁ τότε νέος Καποδιστριας τῆς ἑλληνικῆς¹

Ἡ πρώτη αὕτη ἑλληνικὴ πολυλυσία ἔσχεν ὀδυροχρόνον γέννη-
 σιν καὶ συνδήσει, ἡ τοῦ 1807, παρεχώρηε τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὸ μέγαν
 Ναπολέοντα... Κατὰ τὰς πολυλυσίας ταύτας μελεθῆναι, ἡ δημοσία
 ἐκπαιδεύσις δὲν ἀνταρξάσθη ὁρῶσιν. Ἡ δὲ Ζάυνυδος εἰς μίαν δευτέραν,
 ἀναδύσασθαι τοῦ 1806 μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων ἐκπαιδευτικῶν νόμων, ὡς καὶ οὐ
 τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ τοῦ 1817, ἐπὶ ἑλληνικῆς προοδίας, ἔδωκεν ἀδυσχερὲς μέγαν βίον
 διὰ τὴν διάδοσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως.

(1) ὅρα Σ. Δ. Βιβλῆ: Ἡ ἐκπαιδεύσις ἐν ἑλληνικῇ, ἐν τῇ ἀδυναμικῇ «ἑδρικῇ Ἀγυῇ», τοῦ 1904
 (2) ὅρα Σ. Δ. Βιβλῆ: Δευτέρη ἱστορία τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐν τῇ «ἐκπαιδευτικῇ», φεβρουαρίου 1909 καὶ